Huckleberry Finn'in Maceraları

(Tom Sawyer'ın Arkadaşı)
Mississippi'de Dostluk, Özgürlük ve Ahlaki Uyanış Yolculuğu

yazan Mark Twain

Telif Hakkı

Huckleberry Finn'in Maceraları

© 2026 Library of Alexandria.

Tüm hakları saklıdır.

Bu baskı için hazırlanan özgün editoryal materyalin, düzeltmelerin, düzenlemenin ve tasarımın telif hakkı Library of Alexandria'ya aittir. Bu koruma altındaki unsurların hiçbir bölümü, yürürlükteki yasaların izin verdiği durumlar dışında, Library of Alexandria'nın önceden alınmış yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya herhangi bir biçimde ya da herhangi bir yolla iletilemez.

Library of Alexandria tarafından yayımlanmıştır

LibraryofAlexandria.com

İÇİNDEKİLER

Giriş.....2
Huckleberry Finn.....5
1. Bölüm.....6
2. Bölüm.....10
3. Bölüm.....16
4. Bölüm.....21
5. Bölüm.....25
6. Bölüm.....30
7. Bölüm.....37
8. Bölüm.....44
9. Bölüm.....55
10. Bölüm.....59
11. Bölüm.....63
12. Bölüm.....71
13. Bölüm.....79
14. Bölüm.....85
15. Bölüm.....90
16. Bölüm.....96
17. Bölüm.....105
18. Bölüm.....114
19. Bölüm.....126
20. Bölüm.....135

21. Bölüm.....144
22. Bölüm.....154
23. Bölüm.....160
24. Bölüm.....166
25. Bölüm.....172
26. Bölüm.....180
27. Bölüm.....189
28. Bölüm.....196
29. Bölüm.....206
30. Bölüm.....216
31. Bölüm.....220
32. Bölüm.....229
33. Bölüm.....235
34. Bölüm.....242
35. Bölüm.....249
36. Bölüm.....256
37. Bölüm.....262
38. Bölüm.....269
39. Bölüm.....276
40. Bölüm.....282
41. Bölüm.....288
42. Bölüm.....295
Son Bölüm.....303

Önsöz
Okura Mesaj

İnsanlık Tarihinin En Büyük Kütüphanesini Yeniden Kurmak

Binlerce yıl önce Library of Alexandria, dünya bilgisinin kalbiydi — bilinen her uygarlığın bilgeliğinin toplandığı ve özgürce paylaşıldığı bir sığınak.

Sonra kayboldu.

Şimdi onu yeniden kuruyoruz — sizi de bize katılmaya davet ediyoruz.

Library of Alexandria olarak, her kitabı dünyadaki herkes için erişilebilir kılmayı hedefliyoruz — yalnızca basılı olarak değil, her dilde, her formatta ve her okur için.

Bunu şöyle yapıyoruz:

- **Gerçek Baskı Maliyetiyle Özel Basılı Baskılar** - İstediğiniz kitabı yüksek kaliteli bir karton kapaklı, zarif bir ciltli baskı ya da göz alıcı bir kutu seti olarak sipariş edin — yalnızca baskı maliyetini ödeyin. Ek ücret yok. Aracı yok.
- **En Büyük Eserlere Sınırsız Erişim** - Platon'dan Shakespeare'e, Tolstoy'a kadar binlerce zamansız klasiğin güzel, modern e-kitap ve sesli kitap baskılarının keyfini çıkarın. Nerede olursanız olun sınırsızca okuyun ve dinleyin.
- **Her Dil ve Lehçe İçin Modern Çeviriler** - Klasikleri açık ve anlaşılır bir dille yeniden ele alıyor, akla gelebilecek her lehçeye çeviriyoruz. Herkes, insanlığın en büyük fikirlerini anlayabilmeyi hak eder.

... adresini ziyaret ettiğinizde **LibraryofAlexandria.com** yalnızca kitaplara erişmekle kalmaz, uygarlığın bilgeliğini yeniden canlandırmak, korumak ve paylaşmak için yürütülen küresel bir harekete katılırsınız.

Bugün LibraryofAlexandria.com adresinden bize katılın

Birlikte, insan bilgeliğinin ışığının bir daha asla sönmemesini sağlayacağız.

Minnetle,

Modern Library of Alexandria Ekibi

Ziyaret edin: LibraryofAlexandria.com
www.libraryofalexandria.com
Ya da aşağıdaki kodu tarayın:

Giriş

Usulüne uygun davranması söylenen, ama başka herhangi bir yerde olmayı tercih eden bir çocuk bu romanı kendi sesiyle anlatır. Kitabı önemli kılan da bu sestir. Huckleberry Finn, Missouri'deki bir nehir kasabasından yoksul bir çocuğun konuşacağı gibi konuşur; komik, bilge ya da tehlikeli olduğunun farkında bile değildir. Gördüklerini aktarır ve onun anlattığı yetişkinler dünyası, anlatan kendisi olunca son derece tuhaf görünür.

Ernest Hemingway, bütün modern Amerikan edebiyatının bu tek kitaptan çıktığını söylemesiyle ünlüdür. Bu onun iddiasıdır ve abartılıdır, ama gerçek bir noktaya işaret eder. Huck'tan önce Amerikan romanları çoğunlukla eğitimli yazarlarının sesine benzerdi. Ondan sonra bir yazar, koca bir kitabı gündelik konuşma diliyle kurabilir; bu dilin gerçeği, şakaları ve kederi aynı anda taşıyacağına güvenebilirdi.

Yazar, bir amaç, ahlak dersi ya da olay örgüsü arayan herkesin yargılanacağı, sürgüne gönderileceği ya da vurulacağı uyarısını yapan bir duyuruyla başlar. Bu iyi bir şakadır; aynı zamanda bu kitabın nasıl bir kitap olduğu hakkında da bir şey söyler.

Missouri'li Bir Çocuk Ünlü Oluyor

Mark Twain, 1835'te doğan ve Mississippi kıyısındaki Hannibal, Missouri'de büyüyen Samuel Clemens'ın takma adıydı. Yazar olmadan önce matbaacı ve nehir vapuru kılavuz kaptanı olarak çalıştı; nehrin dili, tayfaları ve tehlikeleri ömrü boyunca aklından çıkmadı. Twain kitaba 1870'lerin ortalarında başladı, birkaç kez bir kenara bıraktı ve New York'un Elmira kenti yakınlarındaki aile dinlenme yerinde geçirdiği bir yaz boyunca düzenli biçimde çalıştıktan sonra 1883'te tamamladı. Huck'ı daha önce Tom Sawyer'ın Maceraları'nda yan karakter olarak tanıtmıştı; yeni kitap da önceki kitaba değinerek başlar.

Roman, yazılmasından birkaç on yıl öncesinin Mississippi Vadisi'nde, köleliğin Missouri'de hâlâ yasalarla sürdürüldüğü yıllarda geçer. Twain, İç Savaş'ın bu dünyayı yok etmesinden sonra romanı yazdı; yine de o dünyanın kurallarını sorgulamadan benimsemiş bir çocuğun gözünden geçmişe bakmayı seçti. Kitaba gücünü veren de bu seçimdir. Huck ne bir reformcu ne de bir filozoftur. Yalnızca olup biteni fark eder ve fark ettikleri çoğu zaman rahatsız edicidir.

Kitap yayımlandığından beri hep tartışma konusu oldu; bugün de tartışılmaya devam ediyor. Yayımlanmasından kısa süre sonra bazı kütüphaneler, başlangıçta kaba ve başına buyruk göründüğü için kitabı yasakladı. Sonraki yıllarda tartışmalar, ırkı ele alış biçimi ve aşağılayıcı bir sözcüğü tekrar tekrar kullanması üzerinde yoğunlaştı. Bu geçmiş, romanın yaşamının bir parçasıdır. Pek çok yazar, film yapımcısı ve öğretmen, onu hâlâ Amerika hakkında zor sorular sorduran bir kitap olarak ele alıyor.

Huck Başka Bir Yer Arıyor

Başlangıç noktası basittir. Huck, Mississippi kıyısındaki küçük bir kasabada yaşayan, kaçmaya yatkın bir çocuktur. Yakın zamanda önceki bir macera sayesinde zengin olmuş, şimdi de ona iyilik etmek isteyen ama onu neredeyse gözyaşlarına boğan insanlar tarafından düzgün davranışlar öğrenmeye zorlanmaktadır. Kurallardan hoşlanmayan bir çocuk, kurallar çevresini sardığında ne yapacak ve nereye gidecektir?

Roman, son bir bölümün yanı sıra kırk iki bölümden oluşan uzun, gevşek yapılı, epizodik bir kitaptır. Temposu nehri izler: kimi zaman ağır ağır sürüklenir, kimi zaman birden tehlikeli hâle gelir. Twain, geniş mizahı gergin ya da duygulu sahnelerle harmanlar. Yazarın girişteki açıklamasının da belirttiği gibi, çeşitli lehçeler kullanır; bu yüzden bazı konuşmalar sayfada tuhaf görünebilir. Bir sesli kitapta olduğu gibi yüksek sesle okumak işe yarar. Ritim kısa sürede oturur ve Huck'ın yalın konuşma tarzını izlemek kolaylaşır.

İlk bölümlerde birkaç kişi ve haydutçuluk oynayan bir çocuk çetesi tanıtılır, ama bunlara önceden hazırlanmanız gerekmez. Huck, neye ihtiyaç duyduğunuzu kendi bildiği gibi, anlattıkça açıklar.

Huck Yol Boyunca Neleri Fark Ediyor

Yanınızda taşımanız gereken birkaç soru var. Huck, ölüleri umursamadığını söyler; kendisine öğretildiği biçimiyle cennetten de etkilenmez. Gerçekte neye inanıyor, onun yerine neye güveniyor? Twain'in anlatıcısı kendi duyguları konusunda dürüsttür, ama çoğu zaman bunların anlamını yanlış yorumlar; dolayısıyla Huck'ın söyledikleriyle okurun görebilecekleri arasında bir boşluk vardır. Bu boşluk ne kadar büyür?

Bir de Huck'ın yalnız, batıl inançlarla dolu, hayal gücü geniş zihni var. Her yerde uğursuz işaretler görür, kolayca yalan söyler ve kendine özgü bir doğru-yanlış anlayışı vardır. Bunu nereden edinmiştir ve çevresindeki dünyanın ona öğrettiği her şeye karşı bu anlayışını koruyabilecek midir?

Ahlak dersi vermediğine dair bir şakayla açılan bir kitap, kendi sorusunu da beraberinde getirir: Twain aslında neyin peşinde?

Huckleberry Finn

Mekân: Mississippi Vadisi
Zaman: Kırk ila elli yıl önce

1. Bölüm

Tom Sawyer'ın Maceraları adlı kitabı okumadıysanız benim hakkımda bir şey bilemezsiniz; ama neyse. O kitabı Bay Mark Twain yazmış, çoğunlukla da doğruyu anlatmış. Bazı şeyleri abartmış ama çoğunlukla doğruyu söylemiş. Bu önemli değil. Bayan Polly, dul kadın ya da belki Mary dışında, bir kez olsun yalan söylememiş kimse görmedim. Bayan Polly – Tom'un teyzesi Bayan Polly – Mary ve Dul Douglas'ın hepsi, dediğim gibi, biraz abartılmış olsa da çoğunlukla gerçeği anlatan o kitapta yer alıyor.

Kitabın sonunda olanlar şöyle: Tom'la ben, soyguncuların mağaraya sakladığı parayı bulduk ve zengin olduk. Kişi başı altı bin dolarımız oldu – hepsi altındı. Yığılmış hâlde dururken öyle çok para görünüyordu ki! Neyse, Yargıç Thatcher parayı aldı, faize yatırdı; yıl boyunca her gün kişi başı bir dolar getiriyordu – insanın ne yapacağını bilemeyeceği kadar çok para. Dul Douglas beni oğlu olarak yanına aldı, beni adam edeceğini söyledi; ama evde sürekli yaşamak zordu, çünkü dul kadın her konuda öyle kasvetli, düzenli ve namusluydu ki. Artık dayanamayınca da kaçtım. Eski paçavralarımı giyip yine şeker fıçımın içine girdim; özgür ve mutluydum. Ama Tom Sawyer gelip beni buldu ve bir haydut çetesi kuracağını, dul kadının yanına dönüp uslu durursam benim de çeteye katılabileceğimi söyledi. Ben de geri döndüm.

Dul kadın benim için ağladı, zavallı kayıp kuzucuğum dedi; daha bir sürü şey de söyledi ama hiçbiriyle kötü bir şey kastetmiyordu. Beni yine o yeni giysilere soktu; terlemekten ve daracık kalmaktan başka bir şey yapamıyordum. Neyse, eski düzen yeniden başladı. Dul kadın akşam yemeği için zili çaldı mı hemen gelmek zorundaydınız. Sofraya oturunca hemen yemeğe girişemezdiniz; dul kadın başını eğip yiyecekler için biraz mırıldanana kadar beklemeniz gerekirdi. Oysa yemeklerde gerçekten bir sorun yoktu – sadece her şey kendi başına pişirilmişti. Artık ne varsa bir fıçıya doldurunca durum değişir;

her şey birbirine karışır, sular birbirine geçer, yemekler de daha lezzetli olur.

Yemekten sonra kitabını çıkardı, Musa'yla Sazlık Sepet'ten bana söz etti. Musa hakkında her şeyi öğrenmek için can atıyordum; ama sonunda Musa'nın epey uzun zaman önce öldüğünü ağzından kaçırdı. O zaman onunla artık hiç ilgilenmedim, çünkü ölüleri umursamam.

Bir süre sonra canım sigara içmek istedi, dul kadından izin istedim. Ama izin vermedi. Bunun kötü bir alışkanlık olduğunu, temiz olmadığını söyledi; bir daha yapmamaya çalışmalıymışım. Bazı insanlar hep böyledir işte. Bir şey hakkında hiçbir şey bilmezler ama hemen karşı çıkarlar. Kendisiyle hiç akraba olmayan, öldüğü için artık kimseye yararı dokunmayan Musa'yı dert edinmişti; ama içinde iyi bir şey olan bir şeyi yaptığım için beni bir sürü eleştiriyordu. Enfiye de çekiyordu; tabii o sorun değildi, çünkü kendisi yapıyordu.

Kız kardeşi Bayan Watson, gözlüğünü takmış, epey zayıf, yaşlı bir kız kurusu, yeni taşınmıştı yanına; şimdi de eline bir heceleme kitabı alıp benimle uğraşmaya başladı. Yaklaşık bir saat boyunca bana epey sıkı çalıştırdı, sonra dul kadın ona biraz ara vermesini söyledi. Biraz daha dayanamazdım. Sonraki bir saat ölüm gibi sıkıcı geçti, yerimde duramıyordum. Bayan Watson, "Ayaklarını oraya uzatma, Huckleberry," diyordu; "Öyle büzülme, Huckleberry – dik otur"; az sonra da, "Öyle esneyip gerinme, Huckleberry – biraz uslu durmaya çalışsana," diyordu. Sonra bana kötü yerden söz etti. Ben de keşke orada olsaydım dedim. O zaman kızdı ama ben kötü bir şey kastetmemiştim. Tek istediğim bir yerlere gitmekti; istediğim yalnızca bir değişiklikti, nereye gideceğim de pek umurumda değildi. Söylediğimin günah olduğunu, bunu dünyanın bütün serveti için bile söylemeyeceğini, iyi yere gidecek şekilde yaşayacağını söyledi. Eh, onun gideceği yere gitmenin ne yararı var, anlayamadım; ben de oraya gitmeye çalışmamaya karar verdim. Ama bunu hiç söylemedim, çünkü yalnızca sorun çıkarır, hiçbir işe yaramazdı.

Bir kez söze başlayınca iyi yeri de anlatıp durdu. Orada insanın bütün gün elinde arpıyla dolaşıp sonsuza dek şarkı söylemekten başka bir şey yapmayacağını söyledi. Bu yüzden pek hoşuma gitmedi. Ama bunu da söylemedim. Ona Tom Sawyer'ın oraya gideceğini düşünüp düşünmediğini sordum; hiç de gitmeyecek kadar belli, dedi. Buna sevindim, çünkü Tom'la birlikte olmak istiyordum.

Bayan Watson dırdır edip duruyordu; insanı bezdiriyor, yalnız hissettiriyordu. Sonunda köleleri içeri getirdiler, dualar edildi, sonra da herkes yatmaya gitti. Elimde bir mum parçasıyla odama çıktım, mumu masanın üstüne koydum. Sonra pencerenin yanındaki sandalyeye oturup iç açıcı bir şeyler düşünmeye çalıştım ama olmadı. Öyle yalnız hissediyordum ki neredeyse ölmüş olmayı diliyordum. Yıldızlar parlıyordu, ormanda yapraklar öyle kederli hışırdıyordu; uzaklardan bir baykuşun, ölmüş biri için "hu hu" diye öttüğünü, bir çayır kuşuyla bir köpeğin de ölecek biri için ağladığını duydum. Rüzgâr bana bir şeyler fısıldamaya çalışıyordu ama ne dediğini çıkaramıyordum; bu yüzden içimi soğuk ürpertiler kapladı. Sonra ormanın ta derinlerinden, bir hayaletin aklındaki bir şeyi anlatmak isteyip de kendini anlatamadığında çıkardığı türden bir ses duydum; bu yüzden mezarında rahat yatamıyor, her gece böyle dolaşıp yas tutmak zorunda kalıyordu. Öyle kederlenip korktum ki yanımda biri olsun istedim. Az sonra bir örümcek omzumda yürümeye başladı. Onu silkip attım, mumun içine düştü; yerimden kımıldayana kadar büzüşüp kalmıştı. Bunun çok kötü bir alamet olduğunu ve başıma uğursuzluk getireceğini söylemesine gerek yoktu kimsenin; o kadar korkmuştum ki neredeyse üstümdekileri silkip atacaktım. Ayağa kalktım, olduğum yerde üç kez döndüm, her dönüşümde göğsüme haç çıkardım; sonra da cadıları uzak tutmak için saçımın küçük bir tutamını iple bağladım. Ama içim rahat değildi. Bulduğunuz bir at nalını kapının üstüne çakmak yerine böyle yaparsınız; ama örümcek öldürünce uğursuzluğu böyle savuşturabileceğini söyleyen birini hiç duymamıştım.

Yine yere oturdum, baştan aşağı titriyordum; ev artık ölüm sessizliğine bürünmüştü, Dul Douglas da anlamasın diye pipomu çıkarıp içmeye başladım. Epey zaman sonra, uzaktan kasabadaki saatin bom… bom… bom… diye on iki kez vurduğunu duydum; ardından her yer yine sessizliğe gömüldü – her zamankinden de sessizdi. Derken karanlıkta, ağaçların arasında bir dal çıtırdadı – bir şeyler kıpırdıyordu. Hiç kımıldamadan oturup dinledim. Az sonra aşağıdan belli belirsiz bir "miyav! miyav!" sesi duydum. Harikaydı! Ben de olabildiğince alçak sesle "miyav! miyav!" dedim, sonra ışığı söndürüp pencereden kulübenin çatısına çıktım. Oradan yere indim, ağaçların arasına sokuldum; gerçekten de Tom Sawyer beni bekliyordu.

Okumaya devam edin: Huckleberry Finn’in Maceraları

Bu, Library of Alexandria’dan Huckleberry Finn’in Maceraları kitabının ücretsiz önizlemesidir.

Kitabın tamamını ve 200.000’den fazla kitabı 90 gün ücretsiz okuyun ve dinleyin:

https://libraryofalexandria.com/tr/products/adventures-of-huckleberry-finn